EIROPAS PARLAMENTS

2004 *2009*

Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komiteja

PAGAIDU
2004/2221(INI)

2004. gada 8. novembrī

ZIŅOJUMA PROJEKTS

Priekšlikums Eiropas Parlamenta rekomendācijām Padomei par Eiropas stratēģiju cīņai pret narkotikām (2005-2012)
(2004/2221(INI))

Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komiteja

Referents: *Giusto Catania*

PR_INI_art114.1

SATURS

Lapa

PRIEKŠLIKUMS EIROPAS PARLAMENTA REKOMENDĀCIJĀM

PADOMEI …….....4

IZSKAIDROJOŠAIS ZIŅOJUMS 9

REKOMENDĀCIJU PRIEKŠLIKUMS (B6–0070/2004)….....11

VIDES, SABIEDRĪBAS VESELĪBAS UN PĀRTIKAS NEKAITĪGUMA KOMITEJAS ATZINUMS.....

EIROPAS PARLAMENTA PRIEKŠLIKUMS REKOMENDĀCIJĀM PADOMEI

par Eiropas stratēģiju cīņai pret narkotikām (2005-2012)
(2004/2221(INI))

Eiropas Parlaments,

– ņemot vērā priekšlikumu rekomendācijām Padomei (kuru PSE Grupas vārdā iesniedza *Rosa Díez González*) attiecībā uz Eiropas stratēģiju cīņai pret narkotikām (2005-2012) (B6-0070/2004) ,

– ņemot vērā ES līguma konsolidētās versijas V sadaļu [1],

– ņemot vērā ES līguma konsolidētās versijas VI sadaļu[2], jo īpaši tā 31. panta 1. punkta e) apakšpunktu un 34. panta 2. punkta b) apakšpunktu,

– ņemot vērā ES līguma konsolidēto versiju [3], jo īpaši tā 252. pantu,

– ņemot vērā Eiropas Savienības Konstitucionālo līgumu, jo īpaši tā I-16., I-40., II-94., II-95., III-271., III-278., III-305. pantu, kā arī citus pantus,

– ņemot vērā Šengenas *acquis* integrēšanu attiecīgi ES līgumā un EK līgumā,

– ņemot vērā šādas ANO konvencijas: 1961. gada 30. marta Konvenciju par narkotiskām vielām, kas ir grozīta ar Ženēvas 1972. gada 25. marta protokolu, 1971. gada 21. februāra Konvenciju par psihotropām vielām, kā arī 1988. gada 19. decembra Konvenciju par narkotisko un psihotropo vielu nelikumīgu pārvadāšanu,

– ņemot vērā Padomes Regulu (EEK) Nr. 302/93, ar ko izveido Eiropas Narkotiku un narkomānijas uzraudzības centru [4],

– ņemot vērā Komisijas Paziņojumu Padomei un Eiropas Parlamentam par ES narkotiku apkarošanas rīcības plānu (1995-1999) (COM(94)0234),

– ņemot vērā politisko deklarāciju par narkotikām un ANO Ģenerālās Asamblejas 1998. gada 8. un 10. jūnija īpašās sesijas (*UNGASS*) rezolūcijas,

– ņemot vērā Europas Parlamenta un Padomes 1996. gada 16. decembra Lēmumu Nr. 102/97/EC , ar kuru pieņem Kopienas rīcības programmu narkomānijas profilaksei saskaņā ar rīcības plānu sabiedrības veselības jomā [5],

– ņemot vērā Padomes 1996. gada 17. decembra Vienoto rīcību par Eiropas Savienības dalībvalstu tiesību aktu un prakses tuvināšanu, lai apkarotu narkomāniju un novērstu un

[1] OV C 325, 24.12.2000.
[2] OJ C 325, 24.12.2002.
[3] OV C 325, 24.12.2000.
[4] OV L 36, 12.02.1993., 1. lpp.
[5] OV L 19, 22.01.1997., 25. lpp.

apkarotu narkotiku nelegālu tirdzniecību [1],

– ņemot vērā Padomes 1997. gada 16. jūnija Vienoto rīcību par informācijas apmaiņu, risku izvērtēšanu un jauno sintētisko narkotiku kontroli [2],

– ņemot vērā Padomes 1997. gada 13. oktobra Regulu (EK) Nr. 2046/97 par ziemeļu un dienvidu sadarbību cīņā pret narkotikām un narkomāniju [3],

– ņemot vērā Eiropadomes 1998. gada decembrī Vīnē pieņemto Padomes un Komisijas rīcības plānu par to, kā vislabāk piemērot Amsterdamas Līguma noteikumus par brīvības, drošības un tiesiskuma telpas izveidi [4], jo īpaši 13., 14., 44., 47. un 51. punktu,

– ņemot vērā 1999. gada 15. un 16. oktobra Tamperes Eiropadomes secinājumus, jo īpaši to 43., 48., 50., 59., 60., 61. un 62. punktu,

– ņemot vērā 1999. gada 10. un 11. decembra Helsinku Eiropadomes secinājumus, jo īpaši 53. secinājumu, kas paredz Eiropas stratēģiju cīņai pret narkotikām (2000.–2004. g.),

– ņemot vērā 2000. gada 19. un 20. jūnija Santamarijas de Feiras Eiropadomes secinājumus, jo īpaši to 51. punktu, kurā pieņemts ES narkotiku apkarošanas rīcības plāns (2000.–2004. g.),

– ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 4. decembra Direktīvu Nr. 2001/97/EK par to, kā novērst finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtas naudas legalizēšanai (naudas mazgāšanai) [5],

– ņemot vērā Komisijas Paziņojumus Padomei un Eiropas Parlamentam par ES narkotiku apkarošanas rīcības plāna piemērošanu 2000.- 2004. gadam (COM(2001)0301 un COM(2002)0599),

– ņemot vērā priekšlikumu Padomes Regulai, ar kuru groza 1993. gada 8. februāra Padomes Regulu (EEK) Nr. 302/93, ark o izveido Eiropas Narkotiku un narkomānijas uzraudzības centru (COM(2003)0808 - 5085/04 CORDROGUE 7 SAN 3,

– ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 11. februāra Regulu (EK) Nr. 273/2004 par narkotisko vielu prekursoriem [6],

– ņemot vērā Reglamenta 114. panta 3. punktu un 83. panta 5. punktu,

– ņemot vērā Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu Komitejas ziņojumu un ??? Komitejas un ??? Komitejas atzinumus (A6-0000/2004),

A. tā kā narkotiku lietošana un tirdzniecība ir sasniegusi ārkārtīgi augstu līmeni visās

[1] OV L 342, 31.12.1996, 6. lpp.
[2] OV L 167, 25.6.1997, 1. lpp..
[3] OV L 287, 21.10.1997, 1. lpp.
[4] OV C 19, 23.1.1999, 1. lpp.
[5] OV L 344, 28.12.2001, 76. lpp.
[6] OV L 47, 18.2.2004, 1. lpp.

dalībvalstīs un šo problēmu nevar atrisināt katra valsts atsevišķi, kas nozīmē, ka ES ir svarīgi pieņemt patiesi Eiropas mēroga politiku narkotiku apkarošanai un īstenot to saskaņoti un vispārēji, izmantojot visus nepieciešamos līdzekļus, lai novērstu un atrisinātu to radītās cilvēku veselības un sociālās atstumtības problēmas, kā arī labotu kaitējumu, ko sabiedrībai nodara ar narkotikām saistītā organizētā noziedzība;

B. tā kā Tieslietu un iekšlietu padome 2004. gada 8. jūnija sanāksmē nolēma, ka laikā no 2005. līdz 2012. gadam ir jāīsteno jauna ES stratēģija cīņai pret narkotikām, pamatojoties uz diviem ES narkotiku apkarošanas rīcības plāniem, kuri katrs ilgst trīs gadus (2005.–2007. g. un 2009.–2011. g.) un kuriem katram seko vienu gadu ilgs izvērtēšanas laiks (2008. un 2012. g.), un ka šī stratēģija būtu jāpieņem Eiropadomes sanāksmē 2004. gada decembrī;

C. tā kā 2004. gada 6. jūlijā Padomes prezidējošā valsts Nīderlande, ņemot vērā 2004. gada 10. un 11. maija Dublinas konferences secinājumus par ES stratēģiju cīņai pret narkotikām (*CORDROGUE 36*), iesniedza horizontālajai narkotiku grupai Eiropas stratēģijas projektu cīņai pret narkotikām (2005.–2012. g.) (*CORDROGUE 53*); tā kā šo projektu pēc tam apsprieda 2004. gada 7. un 8. septembra, 30. septembra un 1. oktobra sanāksmēs;

D. tā kā Eiropas Narkotiku un narkomānijas uzraudzības centrs un Komisija vēl nav iesniegušas savus attiecīgos tehniskā un politiskā vērtējuma ziņojumus, kuros izvērtētu, kādā mērā ir sasniegti vienpadsmit vispārējie mērķi un seši galvenie mērķi, kas noteikti Eiropas stratēģijā cīņai pret narkotikām (2000.–2004. g.);

E. tā kā Padome horizontālajā narkotiku grupā un *CAT* (tā sauktajā 36. panta komitejā) risina sarunas par ES stratēģijas projekta cīņai pret narkotikām (2005.–2012. g.) saturu, nezinot ne ES stratēģijas cīņai pret narkotikām (2000.–2005. g.), ne ES narkotiku apkarošanas rīcības plāna (2000.–2005. g.) vērtējumus, kuri ir jāizstrādā Eiropas Narkotiku un narkomānijas uzraudzības centram un Komisijai un kuru rezultātus, cerams, iesniegs 2004. gada oktobrī un novembrī;

F. tā kā tas ir pārliecināts, ka dalībvalstis un ES nav paudušas politisko gribu atrisināt narkotiku problēmu Kopienas līmenī;

G. tā kā tas uzskata, ka ar narkotikām saistītais risks ir jāanalizē no zinātniska viedokļa, precīzi izvērtējot objektīvus un salīdzināmus datus, kā arī izvairoties no jebkāda veida politiskas pieejas, un ka tas ir vislabākais veids, kā atrisināt daudzas ar narkotikām saistītas problēmas,

1. iesaka Eiropadomei un Padomei, formulējot nākamo Eiropas stratēģiju cīņai pret narkotikām (2005.–2012. g.) un vispārēji atsaucoties uz ES politiku narkotiku apkarošanā:

(a) izstrādāt patiesi Eiropas mēroga, uz visiem Eiropas pilsoņiem attiecīgu politiku narkotiku apkarošanai, kura atrisinātu problēmas visus aspektus visās jomās un saņemtu vajadzīgo finansiālo atbalstu no Kopienas budžeta, jo teritorijā, kurā nepastāv iekšējās robežas, katras dalībvalsts narkotiku apkarošanas politika nenovēršami atbalsojas ES kopumā;

(b) ņemt vērā, ka vērtējumi par sešiem galvenajiem ES stratēģijā cīņai pret narkotikām

(2000.–2004. g.) noteiktajiem mērķiem parāda, ka tikai vienam no tiem ir sasniegti labvēlīgi rezultāti, turpretim neviens no pieciem pārējiem nav pietiekami sasniegts;

(c) apsvērt un izstrādāt jaunu Eiropas stratēģiju cīņai pret narkotikām (2005.–2012. g.), kas radikāli atšķirtos no pašreiz spēkā esošās stratēģijas;

(d) jauno ES stratēģiju cīņai pret narkotikām izveidot uz citiem juridiskiem, institucionāliem un finansiāliem pamatiem, kas atšķirtos no nepietiekamajiem pamatiem, kuri izmantoti pašreizējai ES narkotiku apkarošanas politikai, kas pastāvīgi pilnā mērā apliecina savu vispārējo neefektivitāti;

(e) pieņemt atbilstīgu juridisko aktu, lai noteiktu vienotus Eiropas Savienības mērķus narkotiku apkarošanas jomā, sadarbības kārtību ar dalībvalstīm un trešām valstīm, kā arī nepieciešamās iestāžu procedūras un finanšu resursus;

(f) ES vispārējā budžetā izveidot īpašu nodaļu par narkotikām, kura būtu cieši saistīta ar visiem pasākumiem, kas būs vajadzīgi turpmākajiem rīcības plāniem, kuri jāpieņem Komisijai, jo citādi nebūs iespējams sasniegt narkotiku apkarošanas stratēģijā paredzētos mērķus;

(g) nepieņemt jauno Eiropas stratēģiju cīņai pret narkotikām (2005.–2012. g.), kamēr nav zināmi patiesie ar iepriekšējo stratēģiju sasniegtie rezultāti, ko nosaka ar atbilstīgu tehnisko un politisko izvērtējumu;

(h) saskaņā ar demokrātiskas leģitimitātes, pārredzamības un iestāžu godprātīgas sadarbības principiem īpaši informēt Eiropas Parlamentu par progresu, kas panākts sarunās Padomē par Eiropas stratēģiju cīņai pret narkotikām (2005.–2012. g.);

(i) pirms Eiropas stratēģijas cīņai pret narkotikām (2005.–2012. g.) pieņemšanas apspriesties ar EP tādā veidā, lai Parlamenta viedokli varētu laikus ņemt vērā;

(j) lai sasniegtu vispārējo ES narkotiku apkarošanas stratēģijas mērķi uzlabot personu labklājību un aizsardzību, šim nolūkam izmantojot līdzsvarotu un saskaņotu problēmas risinājumu, ierosināt pasākumus, kas pilnībā atšķirtos no pašreiz izraudzītajiem, jo attiecīgie priekšlikumi ir pilnīgi neatbilstoši;

(l) mainīt Eiropas narkotiku apkarošanas stratēģijas projekta elementus, jo tie neatbilst patiesajai situācijai, kas nozīmē, ka tie atkal ir neizbēgami nolemti nespējai sasniegt paredzētos mērķus;

(m) skaidri definēt un izveidot jaunu Eiropas mēroga koordinācijas mehānismu narkotiku apkarošanas politikai, lai panāktu saskaņotu, daudznozaru un sabalansētu pieeju narkotiku problēmai, kas tagad, pēc desmit jauno dalībvalstu pievienošanās, ir vajadzīga daudz vairāk nekā agrāk;

(n) lai samazinātu narkotiku radīto ļaunumu un kaitējumu, noteikt obligātos standartus, kas uzlabotu rīcības iespējas draudu novēršanā, un līdzīgus obligātos standartus rehabilitācijas pasākumiem, kuru pamatā būtu dalībvalstu vislabākā pieredze;

(o) daudz lielāku uzsvaru likt uz profilaksi un narkotikas lietojušo cilvēku veselības rehabilitāciju, kuri bieži vien nonāk kritiskā situācijā un sociālā izstumtībā, nevis uz neveiksmīgo represīvo stratēģiju, kas atsevišķos gadījumos ir radījusi galveno cilvēktiesību pārkāpumus;

(p) lielāku uzsvaru likt uz informatīvo pasākumu skaita palielināšanu, kas jāpieņem, lai novērstu narkotiku lietošanas draudus;

(q) definēt un jūtami palielināt pilsoniskās sabiedrības iesaistīšanos un līdzdalību ar narkotikām saistīto problēmu risināšanā;

(r) noteikt izvērtēšanas pasākumus, kas ļaus pareizi noteikt un laikus izlabot novirzes no ES narkotiku apkarošanas stratēģijā noteiktajiem mērķiem;

(s) veikt vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka pienācīgi ņem vērā ciešo saistību starp peļņu, ko organizētās noziedznieku aprindas gūst no nelikumīgās narkotiku tirdzniecības, un starptautiskā terorisma finansēšanu; visās jomās piemērot spēkā esošos tiesību aktus par preču konfiskāciju un cīņu pret nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu;

(t) visos starptautiskajos nolīgumos, jo īpaši jaunajos sadarbības nolīgumos ar trešām valstīm, iekļaut īpašu klauzulu par sadarbību cīņā pret narkotikām un piešķirot tai "būtiskas klauzulas" statusu;

(u) narkotiku ražošanas valstīm būtiski palielināt palīdzību attīstības jomā, šim nolūkam izmantojot alternatīvo kultūru programmas un iespējas krasi samazināt nabadzību;

2. Uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo ieteikumu Padomei un Eiropadomei, kā arī informēšanas nolūkā Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, Eiropas Narkotiku un narkomānijas uzraudzības centram, Eiropas Padomei un Apvienoto Nāciju Organizācijai.

IZSKAIDROJOŠAIS ZIŅOJUMS

ES pret narkotikām vērstajai stratēģijai jābūt pamatotai nevis uz ideoloģiskiem, bet gan uz zinātniskiem apsvērumiem, kuriem jātiek izmantotiem kā jebkuras stratēģijas pamatam, kura paredzēta narkotiku izplatības un ar to saistīto nelikumīgo darbību apkarošanai.

Narkotiku lietošana Eiropā aizvien pieaug, un tas skaidri liecina, ka ES dalībvalstu piemērotās represīvās, aizliedzošās stratēģijas nespēj aizkavēt narkotiku tirdzniecību, kas vēl aizvien ir viens no vissvarīgākajiem organizētās noziedzības un teroristu organizāciju ienākumu avotiem.

Kā liecina Komisijas uzdevumā Eirobarometra aprīlī/maijā veiktais pētījums, kurš aptvēra 7600 jaunus cilvēkus (vecumā starp 15 un 24 gadiem), visās Eiropas valstīs iegūt narkotikas ir ļoti vienkārši, un galvenie iemesli šādu vielu lietošanai ir ziņkāre, kā arī vēlme graut sabiedrībā pastāvošos likumus.

Konkrēti Lisabonas Uzraudzības Centra 2003. gada atskaitē ietvertie dati norāda, ka ES vēl aizvien visizplatītākā narkotika ir marihuāna, daudzas valstis norāda tās izplatību vairāk nekā 20 % no kopējā iedzīvotāju skaita. Izmantojot piesardzīgus aprēķinus, izrādītos, ka vismaz katrs piektais ES pieaugušais iedzīvotājs kaut reizi ir pamēģinājis narkotikas. Fakti liek domāt, ka marihuānas lietošana ir izplatījusies ārpus ES, lai gan šis pieaugums dažās valstīs šķiet stabilizējies, kaut arī sasniegtais līmenis ir uzskatāms par vēsturiski augstu līmeni.

Tā kā visām narkotiskajām vielām nav vienāda ietekme un, kā zinātniski pētījumi ir pierādījuši, ne visas vielas (īpaši tas attiecas uz tā sauktajām "vieglajām narkotikām") izraisa pieradumu, klasificējot narkotikas, ir jāizvairās no vispārināšanas.

Papildus narkotiku lietošanas pieaugumam otrs faktors, kurš jāņem vērā ES stratēģijā, ir ar narkotiku lietošanu saistītā mirstība: nāves gadījumu skaits AIDS rezultātā ir samazinājies, turpretī nāves gadījumu skaits narkotiku pārdozēšanas rezultātā ir palicis nemainīgs vai pat ir pieaudzis.

Šis ir otrs statistikas veids, kurš skaidri ilustrē šobrīd spēkā esošās stratēģijas nespēju sasniegt tādus mērķus kā iedzīvotāju aizsardzība un sabiedrības labklājības celšana.

Šobrīd pastāvošā pret narkotikām vērstā stratēģija samērā netraucēti ļauj dzīvot kriminālajiem elementiem, mafijas teroristiem un organizācijām; starp citu, gūstot peļņu no narkotiku tirdzniecības, viņu ikgadējais apgrozījums nemitīgi pieaug. Saskaņā ar Eiropola sniegto vispārējo statistiku, narkotiku konfiscēšana koncentrējas tikai dažās valstīs, uz kuru sirdsapziņas ir aptuveni 75% no visas pasaulē veiktās jebkāda veida nelikumīgo narkotiku konfiskācijas. Saskaņā ar Eiropola ziņojumu par organizēto noziedzību, vēl joprojām ES noziedzīgo grupu galvenā darbība ir narkotiku ražošana un pārvadāšana. Neviena cita organizētās noziedzības sfēra nav tik ienesīga.

Var uzskatīt, ka ar narkotikām saistītie noziegumi ietver narkotiku likumdošanas pārkāpumus, pārkāpumus, kas veikti narkotiku iedarbībā, un pārkāpumus, kas veikti atkarības no

narkotikām dēļ ar mērķi iegūt līdzekļus šīs atkarības apmierināšanai (galvenokārt ielaušanos un veikalu zādzības), kopā ar 'sistemātiskiem' noziegumiem, kuru izdarīšana saistīta ar nelikumīgo tirgu pastāvēšanu ('turf kari', amatpersonu uzpirkšana, utt.).

Minēto iemeslu dēļ Kopienas projekta izvēršanas mērķis vajadzētu būt alternatīvu aizkavēšanas formu ieviešanai tā, lai narkotiku apkarošana pārstātu fokusēties vienīgi uz ieslodzīšanu cietumā. Pret-narkotiku stratēģijai vajadzētu tikt uztvertai kā sociālās iejaukšanās formai, koncentrējot uzmanību uz sociālā nemiera cēloņiem un meklējot veidu, kā aizkavēt narkotiku lietošanu, pilnveidojot represīvo stratēģiju, kura šobrīd ir vērsta tikai pret narkotiku lietotājiem.

Tādējādi prioritāte jāpiešķir kaitējuma samazināšanas stratēģijai. Par daudzu dalībvalstu pret-narkotiku stratēģiju neatņemamu sastāvdaļu un daudzu valstu izteiktu politisku prioritāti ir kļuvuši pasākumi, kas vērsti uz to, lai samazinātu narkotiku izraisīto kaitējumu veselībai, samazinātu nāves gadījumu skaitu un apspiestu jebkurus sabiedriskās kārtības pārkāpumus. Kaitējuma samazināšanai paredzēto iniciatīvu ieviešana ir aprakstīta dalībvalstu literatūrā ar norādēm 'ļoti svarīgi', 'augstākajā mērā nozīmīgi', 'būtiski', ' prioritāte' un 'mūsu nacionālās narkotiku stratēģijas pamataspekts'.

29.9.2004

REKOMENDĀCIJU PRIEKŠLIKUMS PADOMEI (B6-0070/2004)

saskaņā ar Procedūras Likumu 114. likuma 1. pantu
PSE Grupas vārdā iesniegusi Rosa M. Díez González,
par ieteikuma priekšlikumu ES narkotiku stratēģijai (2005-2012)

Eiropas Parlaments,

– ņemot vērā JHA Padomes sanāksmi 2004. gada 2. un 3. decembrī, kurā tiks izskatīts ES narkotiku stratēģijas ieteikuma priekšlikums 2005.-2012. gadam,

– ņemot vērā 2004. gada 17. decembra Eiropas Padomes sēdi, kurā tiks pieņemts ES narkotiku stratēģijas ieteikuma priekšlikums 2005.-2012. gadam,

– ņemot vērā to Procedūras Likumu 114. likuma 1. pantu,

A. tā kā jaunajā ES narkotiku stratēģijā norādītajai struktūrai un prioritātēm ir jākalpo par pamatu diviem secīgiem trīs-gadu ES rīcības plāniem narkotiku apkarošanai (2005.-2007. gadam un 2009.-2011. gadam), no kuriem katrs sekos viena gada novērtēšanas periodam (2008. un 2012. gadā),

B. tā kā būtisks ES narkotiku apkarošanas politikas aspekts ir sadarbības uzlabošana starp ES institūcijām,

C. tā kā ir svarīgi izmantot šo izdevību, lai izveidotu un attīstītu efektīvu un vispusīgu politiku narkotiku apkarošanai,

1. Ierosina Padomei šādas rekomendācijas:

   a) izveidot Eiropā reālu narkotiku apkarošanas politiku, kura ir vērsta uz piedāvājuma un pieprasījuma samazināšanu, kā arī uz informācijas un novērtējuma nodrošināšanu;

   b) izveidot un attīstīt dalībvalstīs kaitējuma samazināšanas politiku, kura neaizkavē atsevišķu dalībvalsti no mēru pieņemšanas vai pilotprojekta īstenošanas attiecīgajā reģionā;

   c) stingri nodrošināt atbilstību klauzulai starptautiskajos līgumos attiecībā uz narkotiku apkarošanu un šai nolūkā prasīt, lai tiktu piešķirts 'būtiskas klauzulas' statuss;

   d) uzraudzīt, lai Komisija sadarbībā ar Eiropas Parlamentu, EMCDDA un Eiropolu, konsultējoties ar atbilstīgām sabiedriskajām organizācijām, izstrādātu ieteikuma rīcības plānus narkotiku apkarošanai (2005.-2007. un 2009.-2011;

2. Uzdod Parlamenta Prezidentam nosūtīt šos ieteikumus Padomei, kā arī informēšanas nolūkā Eiropas Padomei un Komisijai.